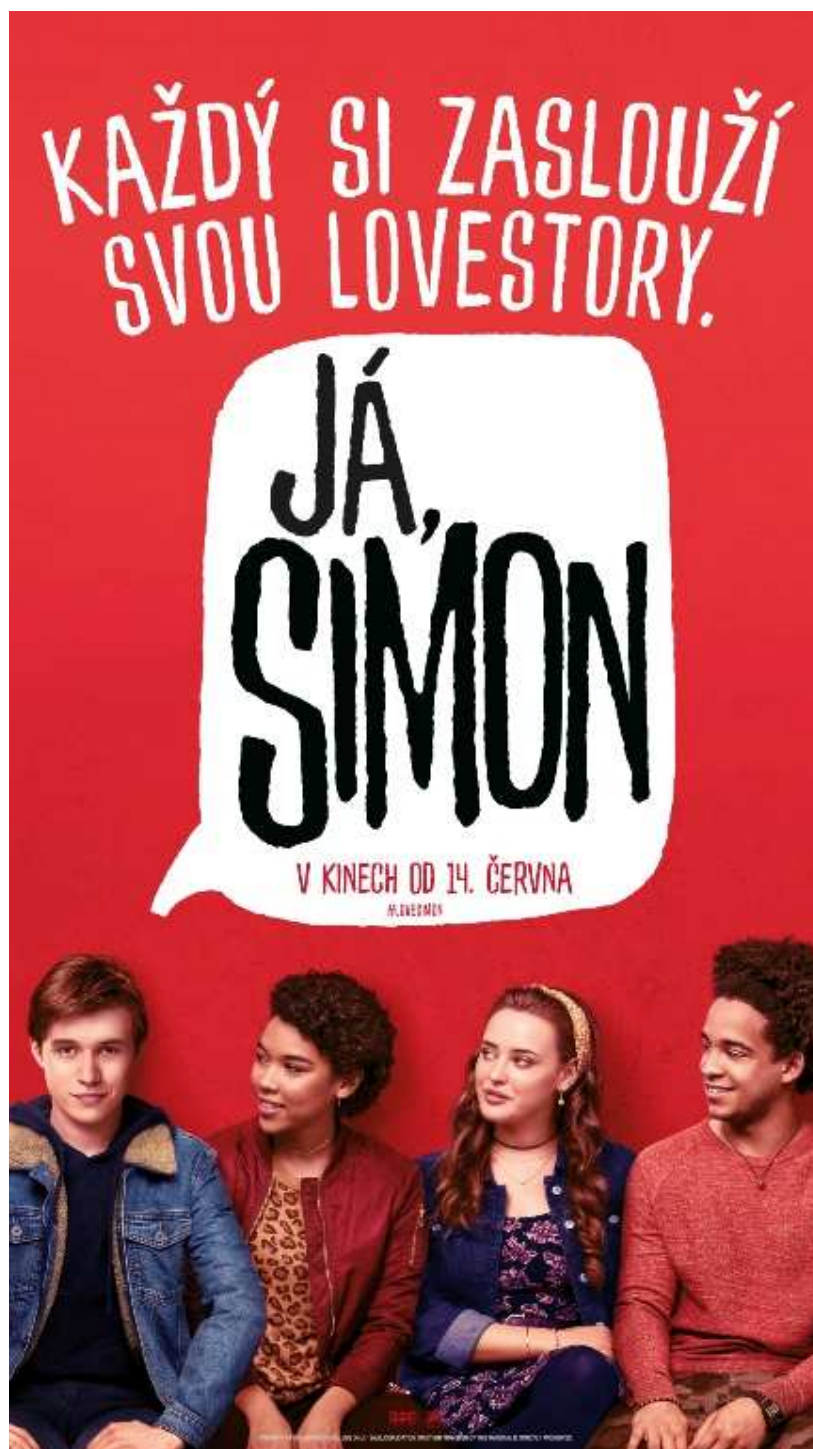

Já, Simon

Tiskový materiál k filmu

V kinech od 14. června 2018

JÁ, SIMON

SYNOPSIS

Každý si zaslouží zažít velkou lásku. Pro sedmnáctiletého Simona Spiera to je ale trochu komplikovanější: ještě své rodině a přátelům neřekl, že je gay a také nezná skutečnou identitu anonymního spolužáka, na kterého narazil online. Řešení obou otázek se ukáže jako legrační, děsivé a schopné změnit život. Režie Greg Berlanti (Everwood, The Flash, Riverdale), scénář Elizabeth Berger a Isaac Aptaker. Film je natočen podle uznávaného románu Becky Albertaliové JÁ, SIMON a je zábavným a srdečným příběhem o dospívání a vzrušující cestě k nalezení sebe sama a zamilování se.

KNIHA

JÁ, SIMON je adaptací novely pro mladé dospělé „Probuzení Simona Spiera“ od Becky Albertaliové. Tato kniha, publikovaná v lednu roku 2012, získala cenu Williama C. Morrisa za nejlepší knihu roku pro mladé dospělé a byla zařazena do seznamu oceněných knih -National Book Award Longlist. Albertaliová si nikdy nepředstavovala, že by se její kniha hned po svém vydání stala oceňovaným bestsellerem a nyní i očekávaným filmovým snímkem. „Když jsem psala tuto knihu, byla jsem psycholožka,“ vysvětluje. „Byla jsem matkou ročního dítěte, teď už čtyřletého. Psala jsem, když spalo. Vždy jsem chtěla napsat knihu, takže jsem se rozhodla, že tomu dám šanci. Nevím, kde se vzal můj nápad na zápletku, ale ty postavy jsem měla v hlavě už delší dobu. Měla jsem představu tohoto rozčuchaného gay kluka v mikině, ze kterého se stal Simon. Pracovala jsem hodně s dětmi, které se identifikovaly s LGBTQ komunitou nebo se neztotožňovaly se svým pohlavím, a jsou to nepochybně jedni z nejodvážnějších lidí, které jsem kdy poznala. Jako psycholožka se usilovně snažím nepůjčovat si pro své psaní příběhy svých klientů, ale obecně řečeno mě všichni teenageři, se kterými jsem měla to štěstí pracovat, velmi inspirovali.“

Producenti Wyck Godfrey a jeho spolupracovník Marty Bowen z Temple Hill Entertainment jsou znalci, co se týče literatury, která má být přetvořena pro filmovou

adaptaci. Produkovali veleúspěšnou ságu Stmívání, oni stojí za adaptací Hvězdy nám nepřály nebo Nejdelší jízdy a v příběhu Albertalliové viděli potenciál.

„Produkujeme spoustu filmů z prostředí mladých dospělých,“ říká Godfrey. „Pokaždé se snažíte najít něco nového a odlišného, z čeho máte pocit, že to ještě nikdo předtím nedělal. A v podstatě romantickou komedii ze střední s gay teenagerem v hlavní roli jsme ještě neviděli. Všichni jsme si tu knihu přečetli a řekli jsme: ‚Panebože, tohle ještě nikdo neudělal. Nikdo ještě bez ostychu a otevřeně neudělal film o klukovi, který prochází něčím, čím si každý gay projde, když se snaží vypořádat se svou identitou a snaží se zjistit, kdy s tím má přijít na veřejnost. A zároveň doplněno o tuhle velkou, mysteriózní a vyvíjející se lásku. S klukem přes internet. Kniha sama o sobě byla k popukání. Postava Simona byla vítězná, k pomilování, ten typ postavy, kterou stojí za to rozvíjet.“

FILM

V JÁ, SIMON, 16letý a ne úplně otevřeně gay Simon Spier začne po e-mailech flirtovat se spolužákem. Ale když se jeden z jeho e-mailů dostane do špatných rukou, hrozí Simonovu tajemství odhalení. Simon se ocitne v situaci, kdy ho začne vydírat jeho sociálně trochu podivný, ale jinak sebejistý spolužák Martin. Martin totiž věří, že se Simonovou pomocí by se mu podařilo si domluvit rande s krásnou Abby Susovou (Alexandra Shipp). A jestli Simon Martinovi nepomůže... tak se jeho sexuální identita stane věcí veřejnou. A co hůř, soukromí Blue, což je přezdívka chlapce, se kterým si dopisuje, bude zveřejněno taky.

Díky partě nových různorodých přátel, e-mailové korespondencí s Blu, která je den ode dne vážnější a díky Martinově potenciální hrozbě, která nad ním visí, se Simon dostává do úzkých. Musí najít způsob, jak vyjít ze své komfortní zóny dřív, než k tomu bude donucen, bez toho, aby se odcizil svým přátelům, bez toho, aby sám sebe zkompromitoval a také bez toho, aby ztratil příval štěstí s klukem, jehož opravdové jméno ani nezná.

Producent Pouya Shahbazian byl první, který se do projektu zapojil. „Agent Becky Albertalliové mi zatelefonoval, když prodal knihu do Harper Collins. Přečetl jsem si ji a zamiloval jsem si ji, vtáhla mě už na začátku.“

„Myslím, že vždycky toužíme po příbězích, do kterých se můžeme vcítit,“ dodává Marty Bowen z Temple Hill. „I jako dospělí hledáme věci, které nám připomenou zážitky ze střední školy a které jsou autentické a týkají se nás. Příběh někoho, kdo si uvědomuje, že se doopravdy musí stát sám sebou i přiznáním vlastní sexuality, je dnes dost obecnou věcí. Způsobem, kterým se k tomu přistupuje v té knize, k tomu přistupujeme i ve filmu – což znamená chovat se k tomu jako k prvnímu polibku nebo k výzvě pozvat na rande holku, která se nám líbí. V podstatě se chováme ke coming-outu jako k něčemu normálnímu, každodennímu středoškolskému rozhodnutí, kterým to pro spoustu lidí je.“

Komunikace s Temple Hill, včetně rozhovorů s jedním z producentů filmu Isaacem Klausnerem, ubezpečily Albertalliovou, že její milovaná kniha byla přidělena správnému týmu, který ji přenesl na velké plátno.

„Naše první rozhovory mě přesvědčily, že mým postavám porozuměli a také tomu příběhu, který se snaží vyprávět,“ potvrzuje Albertalliová. „Vycítili podstatu toho příběhu. Během těchto konverzací se hodně skloňovalo jméno Johna Hughese – humor a srdce jeho příběhů, které jsou vyvážené. Věděla jsem, že chtějí udělat film, který by byl jedním z mých oblíbených, kdybych byla teenager!“

„Jako pro někoho, kdo vyrostl na filmech Johna Hughese, jsem to vnímal jako průbířský kámen,“ přiznává Godfrey. „Když jsem s tím přišel do studia, řekl jsem: ‚Je to něco jako Sixteen Candles, akorát místo Molly Ringwaldové je to kluk. A Jake Ryan je pořád Jake Ryan.‘ Vzal jsem tenhle oblíbený film, abych jim na kontextu vysvětlil, v čem bude ten rozdíl. Pro mě to je situace, kdy se John Hughes střetává s Johnem Greenem. Je to skvělá kombinace klasiky, starých dobrých postav ze střední školy ve vtipném, optimistickém světě – typický John Hughes, když jsem vyrůstal, a on v tom byl vážně dobrý, ale tenhle příběh rezonuje s náctiletým publikem dnešní doby.“

„Myslím, že kdyby John Hughes dál pracoval na sérii filmů ze střední školy, bylo by jenom otázkou času, než by prolomil bariéry a udělal takovýto film,“ sdílí svůj postřeh Marty Bowen. „Zvláštním způsobem je tenhle film stejně tak odkazem Johna Hughese jako Temple Hill.“

Scénáristi Elizabeth Berger (This Is Us) a Isaac Aptaker se k adaptaci novely Albertalliové přidali. „Je to jako sen, když vám scénáristi napíší první návrh scénáře tak, jak ho Isaac a Elizabeth napsali pro JÁ, SIMON. Už od první chvíle byl úplně fantastický. Oba měli v té době spoustu práce psáním pro televizi, takže jsme museli čekat, dokud nebudou k dispozici, ale to čekání se vyplatilo.“

Albertalliová dodává: „Napsali první návrh, dali mi ho a zeptali se mě, jestli mám nějaké připomínky. Přečetla jsem si to a brečela jsem, stáhla jsem si každou písničku, kterou zmínili. A pomyslela jsem si: ‚Já bych vám měla dát nějaké poznámky?‘ Ten scénář byl perfektní.“

Autorka byla stejně tak nadšená z režiséra Grega Berlantiho, který pomáhal scénář rozvíjet: „Greg Berlanti má na starost spoustu televizních show se superhrdiny. On sám je superhrdina. Je absolutně brilantní. Už předtím, než se k nám přidal, jsem byla jeho fanynkou. Když jsem se doslechla, že má zájem se přidat, byla jsem u vytržení.“

Shahbazian dodává: „Greg Berlanti je ten nejhleduplnější a nejpozornější člověk, jakého jsem kdy poznal. Svým filmům dodává lidskost. Vypráví u toho velmi osobní příběh sám o sobě. Když jsme s Gregem scénář rozvíjeli, mnohokrát stavěl na vlastních zkušenostech a příběhu, který již byl sám o sobě velmi vtipný, jemný a důkladně propracovaný, dodal další vrstvu, která příběh ještě odlišila a dotvořila.“

„Greg je neskutečná kreativní síla,“ přizvukuje Bowen. „A jednou z charakteristik definujících jeho tvorbu je lidskost postav. Má pro ně absolutní pochopení. Je to to, kým je, je to část jeho DNA.“

Scénárista Isaac Aptaker souhlasí: „Spolupráce s Gregem Berlantinem byla pro mě a pro Elizabeth Bergerovou splnění snu. Má tu neuvěřitelně vzácnou kombinaci sebejistoty a smyslu pro spolupráci. I pro něj je tenhle příběh speciální. Producenti nás poprosili, ať vytvoříme seznam toho, co režisér potřebuje. Nevím, jestli se na to někdy podívali, nebo jestli jsme to dělali jenom pro pocit, ale Greg byl na prvním místě toho seznamu.“

„Byla to pro mě opravdu významná a zábavná zkušenost,“ potvrzuje Berlanti. „Taky jsem byl na střední škole gayem, který to nechtěl přiznat, takže v tomhle smyslu tomu

rozumím. Znamená to pro mě mnoho. Zároveň už jsem pracoval na spoustě projektů z prostředí střední školy a opravdu jsem chtěl udělat středoškolský film, ve kterém byly všechny ty ikonické momenty a témata, nehledě na sexualitu. Takže když mi tenhle příběh spadl do klína, a byl vyprávěn z pohledu gaye, ale zároveň byl o tom, že se sami chcete představit světu, s čímž se mohou ztotožnit všichni, tak jsem byl opravdu nadšený.“

Berlanti dodává: „Myslím si, že každý je vždy připraven na příběh, který je dobře odvyprávěn. A Isaac, Elizabeth a Becky nám to dokázali předat. Tenhle příběh by měl všem, hetero, gay, komukoli, připomenout, jací byli na střední škole a jací byli předtím, než sami sebe poznali. Jaké to je se poprvé zamilovat. Co všechno uděláte pro to, abyste to ochránili, jaké to je, mít skvělá přátelství, jaké to je mít rodinu, která se někdy do vašeho života až moc zapojuje.“

Role Simona Spiera se ujal Nick Robinson, mladá hvězda filmů *Jurský park* a *Všechno úplně všechno* byla nadšená, že může být součástí *JÁ, SIMON*. „Takový příběh tímto způsobem ještě nikdo nevyprávěl,“ říká Robinson. „Tento film má potenciál oslovit spoustu lidí a pomoci jim způsobem, o který se ještě nikdo nepokoušel. V podstatě je to film o dospívání a odehrává se na střední škole. Mám pocit, že tenhle film se měl natočit už dřív a chtěl jsem být součástí týmu, který ho bude vyprávět.“

Shahbazian byl z Nicka Robinsona v roli Simona nadšený. „Nick je skvělý mladý herec, který má před sebou zárnou budoucnost. Je neobvykle přítomný. Zachytí všechny detaily a odlišnosti. A, stejně jako Simon, Nick je trochu introvert a svou roli hraje nádherně. Věřím, že je to nadčasová postava a Nick Robinson se toho zhostil s úctou.“

Robinsonovy názory na příběh, témata a na postavy skvěle odrážely názory autorky, producenta i režiséra. „*JÁ, SIMON* je příběh o dospívání dvou středoškoláků, kteří se do sebe zamilují,“ říká.

Berlanti souhlasí: „Pro mě je to příběh o dospívání, takže svým způsobem velmi tradiční. Ale v jiném smyslu, žádné z hlavních filmových studií ještě nevytvořilo takový film o dospívání, kde by byl v hlavní roli gay. Je tam romantika i komedie a

vše, co naplňuje život náctiletých, ale zároveň je to vyprávěno z pohledu člověka, který nepřiznal svou sexualitu a koho možná prozradí třídní klaun, pokud ho nedá dohromady se svou nejlepší kamarádkou.“

„Je pro mě těžké popsat, jak perfektně Nick Robinson zachycuje jak svou postavu, tak ten chaos, který prožívá,“ říká Albertalliová. „V tom filmu je věta, o které bych si přála, aby byla z knihy. Simonova matka říká: ‚Posledních pár let mám pocit, jako bys zadržoval dech. Jako bych cítila, že zadržuješ dech.‘ a já to vidím v tom, jak Nick hraje Simona.“

„I v momentech, kdy se baví se svými kamarády, existuje ta jeho část, která ho drží zpátky,“ pokračuje Albertalliová. „Vidíte, že ho to omezuje. Je to tam schované celý film. Zbožňuju Simona. Byl v mé hlavě tak dlouhou dobu. Jeho zranitelnost, jeho zvláštnosti. Jeho radost. Nick to zvládnul famózně.“

JÁ, SIMON žije a dýchá Simonovým světem. „Film se soustředí hlavně na jeho postavu,“ přitakává Robinson. „Jeho hlas a to, jak věci vidí on. Jeho vidění světa. Jeho komické vystupování. Myslím, že tímto je ten žánr unikátní. Není to povrchní gay film. Je to příběh o náctiletém, který si něčím prochází, snaží se najít svoje místo ve světě, který je dost krutý. Všechno je to doplněn o ten fakt, že zápasí se svojí sexualitou. Na tom asi stojí většina komediálnosti, protože v situacích, které by ostatním přišly bezútešné, dokáže najít humor. To mi osobně připadalo dost působivé.“

Zatímco Simon má svůj on-line flirt, v jeho dlouholetém přátelství s jednou z jeho nejlepších kamarádek Leah, kterou hraje Katherine Langford (13 Reasons Why) se objeví napětí. „Leah si sebou není moc jistá a sama je dost křehká,“ říká Langford. „Zápasí se všemi dospívajícími lidmi kolem, ale ona se toho drží. Žárlí hlavně na Abby, novou dívku ve škole, která se nevybíravě přidá do jejich dlouholetého přátelství.“

Abby hraje Alexandra Shipp (X-Men: Apokalypsa) a je tou dívkou, kterou všichni na střední chtějí znát. „Myslím, že Alex odvádí skvělou práci, aby taková byla, ale zároveň je skvělá i v tu chvíli, kdy se jí Simon přizná,“ říká Robinson.

Shipp říká: „Abby je sexy holka, což je super, protože já jsem ve škole nebyla ta sexy holka! Takže pro mě byla opravdu zábava si to zahrát. Jádrem party je Simon, Leah, Abby a Simonův kamarád Nick (kterého hraje Jorge Lendeborg junior). Simon a Abby si jsou opravdu blízcí, ale Abbyino přátelství s Leah je na začátku docela bouřlivé. Myslím, že je to hlavně kvůli tomu, že Simon neopětuje Leahiny city.“

Vztahy mezi těmito čtyřmi kamarády se vyvíjejí po celý film, ale vyvrbí se ve chvíli, kdy Simon na tajné středoškolské sociální síti postřehne jeden příspěvek. „Příspěvek je o studentovi, který je gay, ale nechce se přiznat. Simonem to tolik otřese, že se ozve.“

„Pro Simona je to důležité,“ říká Robinson, „protože to představuje někoho, kolegu, který si prochází tím stejným, a nejenže prochází něčím podobným, ale navíc chodí do stejné školy. Co začne jako zvědavost se rychle stane něčím nenahraditelným v Simonově životě.“

Stejně jako Simonovy kamarády poznáme jeho rodinu, včetně jeho rodičů Emily a Jacka, které hrají Jennifer Garner a Josh Duhamel.

Garner říká: „Tenhle film je o spoustě věcí včetně rodiny. Rodiny, do které se narodíte a rodině, kterou si vytvoříte sami s vašimi kamarády. Hlavně o té drahocenné skupince, ve které jste, když jste náctiletí a která pro vás znamená úplně všechno. Myslíte si, že o nich všechno víte a oni si myslí, že vědí všechno o vás. Je to také o odvaze se za sebe postavit a říct, co musíte.“

Když je Simonovo tajemství odhaleno, jeho rodinu to překvapí. Milují ho a akceptují ho, ale stejně prožívají žal, když se dozvídají novinky.

„Jack a Emily mají dobré manželství a dobrou rodinu, ale díky Simonovi vidí, že věci nebyly přesné takové, jaké si mysleli, že byly,“ říká Duhamel. „Emily je psychologka a všechno potřebuje analyzovat. Jack je podnikatel, který inklinuje k tomu, si ze všeho dělat legraci. Mají skvělé propojení. Dvě perfektní děti. Mají jeden pro druhého spoustu lásky, takže jsou schopni tím vším novým projít spolu.“

Albertalli dodává: „Simon má opravdu skvělou rodinu včetně sestry Nory, kterou hraje Talitha Bateman. Milují se navzájem a milují svoje rodiče a vědí, že se jeden na druhého můžou spolehnout.“

Obsazení doplňují Jorge Lendeborg junior, který hraje Simonova kamaráda Nicka, Logan Miller jako Martin, třídní klaun, Miles Heizer a Keiynan Lonsdale jako Cal Price a Bram Greenfield, dva další Simonovi spolužáci.

Greg Berlanti dodává: „Jsem nesmírně pyšný na obsazení. Myslím, že naši mladší členové jsou nejlepší ze své generace a že je v následující dekádě nebo dvou budeme ještě hodně vídat. Pokud si vzpomenete na nějaké klasické filmy o dospívání, byla v nich spousta herců, se kterými jsme se seznámili, když byli mladší a poté jsme je znali po generace. A já myslím, že tohle obsazení má stejný potenciál.“

HLEDÁNÍ VLASTNÍ PRAVDY

„Tehle film je o rodině a o lásce. Ale je také o tajemstvích,“ říká Jennifer Garner. „Je to o tom se přiznat, být, kým jsme a mít dostatek odvahy, abychom se za sebe postavili a řekli jsme, co musíme říct. Tehle film je o všech těchto tématech, o tématu, jak být sám sebou, ale vypráví ho vtipným a originálním způsobem. V tom filmu je spousta legrace, není to jen samé drama.“

Jedním z hlavních témat filmu JÁ, SIMON je prožívání vlastní pravdy, učení se být sám sebou a přijmutí sám sebe. Greg Berlanti vysvětluje: „Nikdy není moc brzy na to být, kým jste. Existuje spousta dětí, které to na střední škole nepřiznají, ale Simon je odhalen, ale naučí se, jak přijmout to, kým je a jak žít se svojí pravdou a jak být sám sebou.“

Tento film podporuje diváky v tom, aby byli odvážní a aby k sobě byli upřímní.

„Doufám, že se lidé po shlédnutí tohoto filmu nebo po přečtení knihy budou cítit plní síly k tomu, aby byli svým pravým já,“ říká Becky Albertalli.

Nick Robinson souhlasí: „Myslím, že každý to někdy v životě zažil. Snažil se najít sám sebe a být osobou, kterou by měl být. Tohle téma je hodně obecné. Myslím, že s ním můžou všichni ztotožnit.“

Alexandra Shipp dodává: „Myslím, že spousta teenagerů se s tímhle trápením ztotožní, protože spousta teenagerů se trápí s tím, aby našli sami sebe. Nevědí, kým jsou. Nevědí, kým chtějí být, až vyrostou. Není to o sexualitě. Je to o tom, kým ve skutečnosti jste. Ne o tom, s kým spíte, ale kým jste na téhle planetě.“

HUDBA

Hudba je nedílnou součástí JÁ, SIMON a písně ze soundtracku k filmu jsou důležitou součástí celé produkce. Hudbu pro film stvořil trojnásobný držitel ceny Grammy, zpěvák, textař, muzikant a producent Jack Antonoff, který na filmu působil jako výkonný hudební producent celého soundtracku.

Antonoff je pravděpodobně nejlépe znám pro jako hlavní zpěvák a textař skupiny Bleachers a jako hlavní kytarista indie-rockové kapely. „Když jsem se setkal s Gregem Berlantim,“ vzpomíná, „začal mi ukazovat videa, ve kterých zněla i moje hudba, což ve mně zasel semínko toho, že jsem se do toho projektu chtěl zapojit. Začali jsme se bavit o jeho pocitech k tomuto filmu a mluvil o tom moderním pocitu na motivy Johna Hughese, což pro mě hodně znamená. Pak jsem viděl ten film a byl fakt krásný. Opravdu se mi hrozně líbil. Úplně jsem se do toho ponořil a byla to zároveň super práce a neskutečně emoční zážitek.“

I přesto, že se nějaké Antonoffovy písničky už ve filmech dříve objevily, tento muzikant ještě nikdy netvořil hudbu speciálně pro film. „Bylo to pro mě nové a jediným důvodem, proč jsem se u toho cítil tak dobře, bylo, že mě to vážně dostalo. Úplně to ke mně promlouvalo. Poprvé, když jsem ten film viděl, tak písnička od Bleachers „Wild Heart“ na konci hrála hned, jak jsem film dokoukal. Pomyslel jsem si: ‚Jo, tohle funguje.‘ A to jsem to k tomu filmu ani nenapsal. Ale tolik to k tomu sedělo, že jsem věděl, které kusy tvorby použít a vytvořit novou práci.“

Finální soundtrack se skládá ze 13 písní, zahrnujících klasiky od The Jackson 5 nebo Whitney Houston, stejně jako několik písní od Bleachers a novou tvorbu od Antonoffova, například písničku „Alfie’s Song (Not So Typical Love Song)“, kterou hrají Bleachers.

„Pro mě je tahle písnička pocitem, který odpovídá filmu JÁ, SIMON – optimistické, ale zároveň velmi emocionální,“ říká Antonoff. „Je to písnička, kterou si zapnete v autě s kamarády, nebo na party, ale když se k vám dostane ten text, je to fakt citové. A to je přesně to, co se mnou udělal i ten film.“

LOKACE

Film JÁ, SIMON se natáčel v okolí Atlanty. Albertalli, rodačka z Georgie a Atlanty, svou novelu zasadila do svého rodného města. A to je přesně místo, kde filmoví tvůrci chtěli film natočit.

Výkonný producent Timothy M. Bourne k tomu vysvětluje: „Simon by měl podle knihy být místní, takže pro jednu natáčíme film z Atlanty opravdu v Atlantě! Greg chtěl, abychom zůstali věrni příběhu a po ekonomické stránce i postavám. Natáčeli jsme v obrovské škole, která leží ve velmi městském prostředí. Natáčeli jsme na jihu, takže jsme museli mít scénu z Waffle House. Je to tam součást života.“

„Temple Hill za minulý rok natočil v Atlantě čtyři filmy,“ dodává Marty Bowen. „Je to skvělé místo k natáčení. Má skvělé vybavení. Kancelář starosty film hodně podporuje. Ve spoustě měst to funguje jinak, lidi špatně vnímají, když tu mají „vetřelce“. Ale v Atlantě je fakt příjemné natáčet. Ten fakt, že sem film vlastně patřil, je až druhotná věc. Ale bylo to krásné spojení příležitosti a kreativní potřeby.“

Při natáčení v Atlantě chtěli tvůrci co nejvíce využít místní a autentické podniky. Například Dancing Goats Coffee je lokální business, který se začíná dále rozrůstat. „Také jsme se snažili ukázat některé místní umělce,“ říká Bourne. „Je tu jeden umělec, který tvoří graffiti, například plakáty a nálepky „Pray for Atlanta“ („Modleme se za Atlantu“), které jsou k nalezení po celém městě. Společně s Dancing Goats jsme se tím snažili ten film okořenit, přidat příchut’ Atlanty a do příběhu t zakomponovat.“

Kvůli karnevalové scéně, která je ve filmu, filmoví tvůrci vytvořili karneval v Norcross Lillian Web. „Vybrali jsme park v Norcross z mnoha důvodů,“ vysvětluje Bourne. „Má hezký střed, kterému dominuje fontána, což se vždycky může hodit.“

KOSTÝMY

Návrhy kostýmu svěřil režisér Greg Berlanti Ericu Damanovi.

„Je radost s Gregem pracovat,“ říká Daman. „Pracoval jsem se stovkami režisérů, ať už na filmech, nebo na televizních show, a mám pocit, že on je jedním z mých oblíbenců. Je tak laskavý a upřímný. Režuruje s úsměvem.“

Kostýmní návrhářství je nedílnou součástí vyprávění příběhu. „Kostýmní návrhy mohou být velkolepé nebo naopak velmi nenápadné a promyšlené, stejně jako u Simonovy postavy,“ říká Daman. Začíná zlehka, nosí světlé barvy a tóny. Když se zamiluje, tak nosí ještě světlejší barvy. Ale když ho Martin začne vydírat, barvy potemní a ztmavnou, skoro až melancholicky.

Pro postavu Leah máme roláky na celý film. Když je něco potřeba vyřešit, dáme jí černý rolák. Temnější a konfrontující styl.“

V novele je popsána Simonova láska k mikinám. Daman chtěl zůstat upřímný postavě, ale zároveň mu chtěl dát něco navíc. „Simon má skoro 50 různých outfitů. Nemohl jsem tuto postavu stvořit pouze v mikině na zip a s kapucí. Během našeho prvního setkání se mnou Greg v tomhle úplně souhlasil. Chtěli jsme si s jeho mikinou pohrát, doladit ji do detailu – co by se ve kterých scénách mělo objevit,“ vysvětluje Daman.

Abby je v Atlantě nová, takže potřebovala trochu stylu navíc. „Abby má velmi osobitý styl. Více městský. S odkazem na New York. Více sportovní, značkový a trochu volnější,“ říká Daman.

Daman si užil svou kreativní část, když navrhoval pro Martina. „Nemám oblíbenec, ale užil jsem si spoustu srandy, když jsem navrhoval pro Martina. Trochu jsem

vykradl 1975 SNL. Nakonec jsme ho oblékli do košil ze sedmdesátek přes punková trička, doplněné propínacím svetrem. V Martinově světě je fakt chaos.“

POSLEDNÍ SLOVA

„Vlastně,“ připomíná Kathryn Langford, „tohle je velké studio, které tvoří LGBTQ pozitivní film a to je hrozně super, víte?“

Režisér Greg Berlanti dodává: „Je to příběh, ze kterého jsem měl pocit, že zatím neexistoval. Připomíná mi to můj příběh ze střední, ale vlastně je to pro každého, rozumíte? Ústředním tématem filmu je něco, co je mi blízké, ale to, co tenhle film může říct, je něco, s čím se všichni ztotožní.“